

Projektové noviny

www.7zskolin.cz

Číslo 2

11.ročník (2014/2015)

únor 2015

Samostatná příloha časopisu

Stručně z obsahu:

- Z hodin slohu v 5.A – o skřítcích
- Masopustní masky z dílny 5.A
- Zapsali jsme 84 nových spolužáků – budoucích prvňáčků
- Jak se u nás budoucím prvňáčkům líbí – z hodin Dobrého startu

Co nás čeká:

- Co si koupíme za peníze získané ve sběru víček – názory nejlepších sběračů příště
- Víčka sbíráme dál – proč spolužáci z 2.stupně sbírají tak málo (skoro vůbec!)
- Připravujeme se na recitační a gymnastickou přehlídku
- Budeme plavat s EU – trénujete?
- Šplhá celý 1.stupeň?!
- Těšíme se na Kolínské sportovní dny – vyhraje? Musíme se řádně připravovat
- Čekají nás výjezdy na školy v přírodě – už se těšíme
- Připravujeme program pro kamarády z okolních MŠ na Den dětí

Masopust

Dne 9.2. naše třída 4.B navštívila muzeum. Protože je masopust méně známý, dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí.

Pracovnice muzea se nás nejprve ptala, co o masopustu víme. Překvapilo nás, že nikdo z naší třídy se zatím nezúčastnil masopustního průvodu. Paní z muzea nám potom o masopustních zvycích vyprávěla. Už víme, že název „masopust“ pochází ze čtyř slov:

„maso pust' do domu“.

Proto se konají zabíjačky a hody.

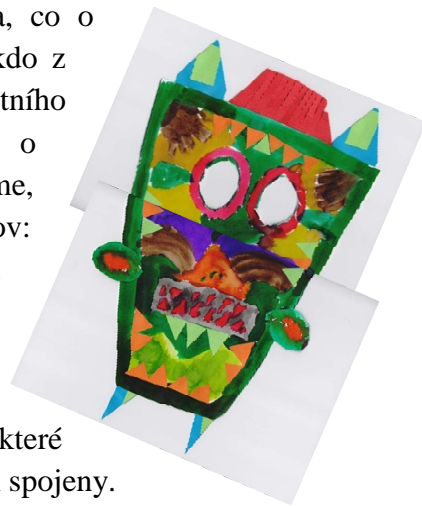
Viděli jsme dobovou chalupu a postavy, které jsou s masopustem spojeny.

Na závěr jsme si vymalovali masky na masopustní rej. Byli to například laufr, kůň, medvěd.

Většina spolužáků si masky nasadila už na cestu z muzea do školy. Ve třídě jsme se v maskách vyfotili.

4.B - Jana Černá, Julie Bauerová, Natálie Suchá, Gabriela Lísková a Sára

Šlégrová

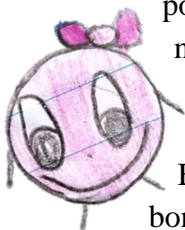

Papírožrout, Lukáš Novák

Papírožrout žije zahrabaný pod kobercem. Má na svědomí ztrátu papírů, samolepek a také vyhozené papírky od sladkostí. Tělo má jako obal od bonbónů. Hlava vypadá

Boníci, Andrea Páslerová

Už se vám někdy stalo, že jste si na stůl položili bonbón nebo žvýkačku, na chvíli jste odešli, vrátili jste se a bonbón nebo žvýkačka tam nebyla? Za to můžou Boníci! Boníci se živí převážně bonbóny a žvýkačkami. Velcí jsou asi 3 cm, mají velké oči (aby bonbón nebo žvýkačku dobře viděli), velkou pusou

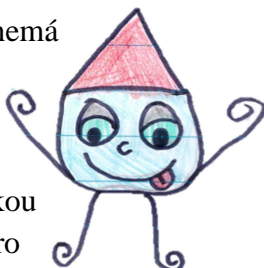
jako papírová koule. Ruce a nohy má z ruliček od toaletního papíru. Pohybuje se velice rychle a tiše. Vadí mi na něm, že když hledám papír nebo samolepku, vždycky mi ji schová a já ji nenajdu.

(aby bonbón nebo žvýkačku dobře spořádali) a malé nožičky. Když Boníci chtějí, nemusí chodit, ale kutálet se. Holčičky mají mašli od obalu od bonbónu a každý má natahovací jazyk ze žvýkačky. Žijí převážně v dětském pokoji. Nejhorší je, že když si připravím úplně poslední bonbón nebo žvýkačku, tak oni mi ho/ji určitě snědí.

Mozkožrouti, Jakub Šálek

Mozkožrouti žijí pod postelemi, anebo si vykoušou do stěny díru a tam se zavrtají a díru zase slepí svými lepkavými slinami. Ve zdi se rozmnožují i spí, ale jedí a loví venku. Mozkožrouti se živí převážně myšlenkami, ale nepohrdnou ani vzpomínkami. Svoji hlavu s velkou pusou k vám přiloží, a když zjistí, že vaše myšlenky za něco stojí, tak se vám zakousnou do hlavy a pomalu je vysávají. Mozkožrout má šest nohou a jednu malou ruku, kterou odhazuje vlasy, aby mu nevadily při požívání myšlenek. Taky má velkou hlavu, ale nemá v ní mozek. Místo něj má v hlavě buňku, do které se vejde hodně cizích myšlenek. I když má velkou hlavu, obličej je malý a skoro

celý ho pokrývá velká pusa a dvě velké oči. Na mozkožroutech je nejhorší, že když večer na něco myslíte a nechcete na to zapomenout, tak vám to přes noc prostě sežerou.

Gumojedač, V. Michlová

Gumojedači žijí u mne v krabici. Jedí gumičky s korálky. Vypadají jako mušle, ale jsou z gumiček. Korálky mají místo očí. Jsou různě barevní. Taky hvězdičkovaní a puntíkování. Nejvíce mi na nich vadí, že požívají pěkné gumičky. Taky se dokáží rozložit tak, že je nevidíte.

Klíčníci, Viky Říhová

Jednoho dne se zrodili dva mužičci. Jeden se jmenoval Bert a druhý Čert. Žijí na různých místech, podle toho, kam si lidé dávají klíče. Kvůli těmto mrňavým skřítkům se nám klíče ztrácejí. Oni se totiž klíči živí. Jejich tělo má tvar klíče. Mají ohromnou pusou a veliké zuby, aby ty klíče mohli sníst. Oči mají malé. Jsou to skřítki,

ktelé nemám ráda, protože se kvůli nim nemůžu dostat domů. Abychom se jich zbavili, musíme si klíče uklízet a nenechávat je nikde válet.

Skřítek Nepořádník, Denisa Hiclová

Skřítek Nepořádník žije pod postelí. Skřítek věci neztrácí. Ale když ho nikdo nevidí, rozhazuje věci různě po bytě. Skřítek má dlouhé ruce a nohy. To kdyby ho někdo náhodou zahlédl, aby se mohl rychle schovat. Má velké oči, aby dobře viděl, kde co je. Tělo má malé, aby se kamkoli vešel. Vadí mi na něm, že věci všude rozhazuje. Skřítko Nepořádníka ještě nikdo nikdy neviděl.

Jednoho dne se skřítek Nepořádník vzbudil a zjistil, že se nemůže hýbat. Všechno ho bolelo. Navíc si uvědomil, že nebude moct řídit v domě. Zavolaal skřítko Lékaře, aby mu pomohl. Ten zjistil, že je velmi unaven a nařídil mu tři dny odpočinku. Po třech dnech se cítil lépe a mohl zase řídit. I skřítek Nepořádník může mít bolesti.

Pan Parách, Jakub Polák

Pan Parách je zvláštní bytost. Pro většinu lidí je neviditelný. Těm, co se ukáže, uvidí červený klobouček, modré kalhotky a žluté triko. Žije v zásuvkách psacích stolů a všude, kde je papír. Papírem se totiž živí. Je mu jedno, zda je papír čistý nebo popsáný. Vezme zavděk i novinami. Mít ho doma je neštěstí. Když nedáte pozor, sní vám třeba učebnici nebo domácí úkol. Nenávidí pořádek. Jedině tak se ho zbavíte. Proto si stále uklízejte.

Plyšenka, Tereza Hlocká

Plyšenka žije často v domech. Živí se plyšáky, které děti odhodí a nechtějí si s nimi hrát. Plyšenka je malá, zlá a s velkýma očima. Ústa má také velká, aby mohla jíst ztracené plyšáky. Má malý nos a krátké nohy. Na Plyšence mi vadí, že když najde plyšáka, tak ho nikdy nevrátí. Plyšenka se vždy schovává za dveře, protože tam ji nikdo nenajde.

Vejcař, Eliška Pavlíčková

Vejcaři žijí v každé ledničce. Někdy vylezou na chvíli ven, protože když jsou tam dlouho, je jim zima. Živí se vejci. Mají ocas, kterým si vajíčka rozbíjí. Celé tělo je pokryto peřím, hlava vypadá jako vejce. Vadí mi na nich, že když potřebujeme vajíčko, žádné v ledničce není. Proto musíme ledničku pravidelně uklízet, aby se nám tam neusadili.

Cinkavec, Karolína Maxová

Určitě se vám někdy ztratila peněženka. Říkáte si: „Kde je?“ A potom ji najdete po dlouhé době a říkáte si: „Kde byla?“ Tohle mají na svědomí malá strašidýlka Cinkavci. Cinkavec má tvar mince. Místo nohou má malá kolečka. Žije v šuplíkách. Když je Cinkavec u vás doma, máte problém. Protože když někde odložíte peněženku, je ihned pryč. Cinkavec vezme peníze a nemůžete si nic koupit. Cinkavci mají rádi, když lidé hledají peněženku a nemůžou ji najít.

Sajfky, David Machander

Sajfky jsou barevná stvoření, která většinou bydlí pod postelí v tmavém koutě, nebo v nepoužívaném šuplíku. Živí se

náplní z propisovacích tužek nebo z per. Nejraději mají červenou a černou – ty jim dávají nejvíc vitamínů. Tato stvoření vypadají jako pětcentimetrový medvídek s hubeným, ale dlouhým nosem a dvěma očky. Nejvíc používaná jména jsou Výsavka, Žmoula a Swifa. Nemají rádi vodu – nechutná jim. Mně na nich nejvíc vadí, že ničí tužky.

Pětkonošky, Ondřej Tichý

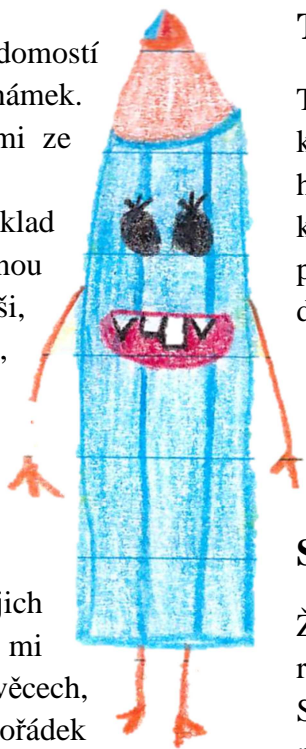
Žijí v rodinném domě nebo bytě – všude, kde bydlí školní děti. Přespávají na půdě nebo ve sklepě, avšak přes den žijí v dětských pokojíčkách.

Mají na svědomí ztráty vědomostí dětí a nošení špatných známek.

Živí se špatnými známkami ze žákovských knížek.

A jak vypadají? Mají například tmavě modrou pleť, červenou potrhanou čepici, špičaté uši, červené rozčuchané vlasy, zamračené obočí, staré hnědé rukavice, špinavé zelené kalhoty, šedivé zablácené triko a špičaté dráčky.

Nejhorší je na nich jejich špatné chování. Také se mi hrabou v oblíbených věcech, hračkách a dělají mi nepořádek v pokojíčku. Dokonce mě nutí ke hraní si, místo k učení, aby se měli čím živit.

Legočmajš, Martin Vančura

Legočmajš žije v krabičkách s legem a legem se živí. Má hodně velké ruce, kterými lego krade. Má středně velké oči a hodně velký nos, kterým cítí lego až na dva metry. Tělo má velké a barevné, nohy jsou malé a rychlé. Kde se vyskytuje, tam se ztrácejí součástky na postavení hračky. Legočmajš má placatou hlavu a létací klobouček.

Myšlínek, Helena Rothanzlová

Myšlínek žije v učebnicích a živí se myšlenkami. Asi proto někdy nemám žádný nápad. Vypadá jako otazník s tečkou dole. Droboučké oči má úplně nahoře a velikánskou pusou úplně dole. Místo nohou tečku a skáče jako žába. Ruce nemá žádné. Vadí mi na něm, že mi bere myšlenky. Zrovna teď mi jednu vzal. A dělá mi to často.

Tužkoun, Kateřina Kašíková

Tužkoun je třiceticentimetrový skřítek, který má na svědomí ztrátu tužek. Je hubený. Má dlouhé ruce, krátké nohy a kulatou hlavu se zrzavými vlasy. Nosí počmárané triko a zelené kalhoty. Staví si domy z tužek. Tužkoun je nepořádný a tužku často ztratí nebo někde zapomene.

Proto každý občas tužku najde. Nejhorší je, že Tužkouni se objevují mezi námi velmi často.

Skřítek Gumíček, Kája Nováková

Žije poblíž sáčků gumiček. Živí se rozházenými gumičkami v mém pokoji. Stále nějaké hledám. V případě, že jich najde hodně rozházených, je schovává. Skřítek Gumíček má malé uši, kudrnaté vlasy, malá očka, pět prstů, kulaté břicho, krátké nohy, dlouhý nos a malá ústa.

Nejhorší je, že když se ráno probudím, nemůžu ho najít. A s ním nemůžu najít ani gumičky. Ale přesto jsem ráda, že ho mám. Mám ho ráda, protože kdybych ho neměla, nemusela bych nic hledat.

Pastelkožrout, Aňa Konarzevska

Pastelkožrout žije v plechovce na pastelky. Má na svědomí ztráty mých pastelek. Živí se převážně dřevěnými pastelkami a tužkami. Pastelkožrout je jedna velká pastelka s velkýma očima a pusou s ostrými zuby. Většinou sežere modré pastelky. Proto je modrý, protože se zabarvuje podle pastelky, kterou snědl.

Plecháči, Vojtěch Liška

Žijí v lidských obydlích pod skříněmi, postelemi a v podobných stinných místech. Ztráty, které mají na svědomí, jsou ty, že si do svých úkrytů schovávají klíče a jiné kovové věci. Živí se podobnými pokrmů jako člověk, ale převážně mají rádi zeleninu. Jejich pochutinou jsou sladkosti. Jsou z plechu, jsou lepkaví a to jim pomáhá při přesunu ke kořisti. Mají velké vykulené oči a šest prstů. Jinak jsou ale podobní člověku. Vadí mi na nich, že schovávají klíče, nůžky a občas i lžičky a podobné menší věci.

Kvíz pro zvědavé od Matěje Dudka ze 4.B – umíš vyhledávat informace?

1. Jakou maximální rychlost dosáhl vlak Maglev v Šanghaji na trati z letiště do centra?(vlak vozidel vznášejících se díky odpudivým účinkům magnetického pole)

- A. 501 km/h
- B. 379 km/h
- C. 582 km/h

**2. V kolika stanicích staví Pendolino?
(základní trasa Praha- Ostrava hl.n.)**

- A. 5
- B. 7
- C. 9

Záchodožrouti, Bedřich Holeček

Žijí na toaletách. Pomáhají udržovat vodní kámen, který se usazuje v záchodě. Vypadají skoro jako záchod, jenomže mají nos velký jako třešnička, tělo jako míček, nohy i ruce jako špejličky. K tomu všemu nám mizí vůně ze záchodu, protože si z toho dělají podestýlku. Vadí mi, že máma kvůli nim musí pořád kupovat WC čistič. A taky se mi nelíbí, že jejich hlava vypadá jako záchodová mísa.

**3. Jezdí v Praze mazací tramvaj?
(tramvaj, která eliminuje nepříjemné skřípění vozu v oblouku mazací směsí)**

- A. ano
- B. ne
- C. ne jezdí jen v Berlíně

4. Za jak dlouho dojedete vlakem EC 124 Bečva z Pardubic do Prahy?

- A. 1 hodinu 6 minut
- B. 1 hodinu 15 minut
- C. 58 minut

5. Jaká je nejprodávanější značka traktorů v České Republice?

- A. NEW HOLLAND
- B. JOHN DERRE
- C. Zetor

Řešení: 1A, 2A (Praha, Pardubice, Olomouc, Ostrava Svinov, Ostrava hl.n.), 3A, 4A, 5B (260ks)

Lakomá Barka

Dne 18.2. 2015 se konal projektový den. Ráno jsme přišli do 4. B a s paní učitelkou Zuzanou Bláhovou jsme se seznámili s Janem Werichem a pohádkovou knihou, ve které je i pohádka Lakomá Barka. Přišli jsme, abychom ji poznali a vyplnilo se nám to.

Při představování jsme všichni řekli, co víme o svém jménu, proč nám ho rodiče vybrali a vyhledali jsme, co jméno znamená. Poslechli jsme si začátek pohádky, kde se mluví o jménech měst a vesnic, třeba o Hrdlořezech nebo vesnici Úterý. Pověděli jsme si o vzniku jména našeho města Kolín.

V další části jsme si znovu další kousek pohádky poslechli, potom jsme vyplnili pracovní list dobrými a špatnými lidskými vlastnostmi. Už to nás bavilo.

V pohádce byla část, kde se mluvilo o jídle. Proto jsme si zahráli na restauraci u Lakomé Barky. My si vybrali z jídelního lístku, paní učitelka hrála servírku. Vypočítali jsme svou útratu a převedli koruny na speciální měnu „Barky“. Byla jsem ráda, že paní učitelka je zpět paní učitelkou.

Po přestávce jsme si poslechli následující část pohádky. Dále jsme mluvili o první pomoci zraněných a ošetřovali jsme jednomu členovi skupinky odřený loket. Samozřejmě ne doopravdy odřený.

Na závěr jsme pohádku doposlouchali. Zjistila jsem, že je krásná a nyní jsem šťastná, že znám tuto pohádku, kterou ilustroval pan Trnka.

Jana Černá, 4.B

Večerníček je tu pro nás už 50 let - informace od p.uč.Ryšánkové

Televize v Čechách začala pravidelně vysílat 25. února 1954. Večerníček se začal „klubat“ na svět již v roce 1963 pod jménem Stříbrné zrcátko, což byly nedělní podvečerní pohádky s nepravidelnou stopáží. Velmi populární se stal např. Robot Emil. Večerníčkem se nedělní pohádka stala až 2. ledna 1965 a první pohádkou byl Kluk a kometa režiséra Ludvíka Ráží za účasti Černého divadla a Štěpánky Haničincové.

Duchovním otcem myšlenky večerníčku a jeho prvním dramaturgem byl Milan Nápravník, známý surrealista, výtvarník, básník a prozaik, dnes žijící v Kolíně nad Rýnem. S večerníčkem jsou však pevně

spjata i jména Irena Povejšilová, Marie Kšajtová, Kateřina Krejčí či Jan Kutálek, kteří měli na starost jeho dramaturgii.

Proslulá večerníčkovská znělka (která je vůbec nejstarší českou televizní znělkou a jednou z nejstarších v Evropě) vznikala v červenci a srpnu roku 1965. Výtvarníkem byl Radek Pilař a režisérem Václav

Bedřich, který svěřil animaci Antonínu Burešovi (dědečkovi známého herce Marka Vašuta).

Hudbu zkomponoval Ladislav Simon a hlas propůjčil Večerníčkovvi tehdy pětiletý Michal Citavý, který trávil prázdniny v blízkosti Prahy. Nad realizací znělky (tehdy ještě černobílé) bdělo pozorné oko produkční KF – studia Bratři v triku, paní Zdenky Deitchové.

Prvním večerníčkem, jemuž předcházela znělka s dnes známou postavičkou Večerníčka, byla pohádka režiséra Václava Bedřicha O televizním strašidylku. Příběh je vyprávěn kombinací kreslené animace a fotek.

Večerníček ale tehdy zdaleka nemohl sledovat každý, protože televizi neměla každá domácnost. S rozvojem televize ale diváků přibývalo. V březnu 1965 jich byly již 2 miliony (na zhruba tolika obrazovkách se tedy poprvé objevil večerníček), v prosinci 1969 byla překročena hranice 3 milionů a v roce 1978 překročil počet hlášených televizních přijímačů 4 miliony.

První barevný večerníček mohli diváci sledovat v roce 1973. Jediným čistě hraným večerníčkem je seriál Krkonošské pohádky (1974) režisérky Věry Jordánové. Nejdelším seriálem večerníčku je s počtem 52 dílů Bob a Bobek na cestách (2005), režie Ivo Hejman.

Jedním z neproduktivnějších režisérů večerníčku byl Václav Bedřich (1918–2009), autor seriálů jako Bob a Bobek – králíci z klobouku, O zvířátkách pana Krbce, Maxipes Fík, Říkání o víle Amálce, O makové panence a motýlu Emanuelovi, Štaflík a Špagetka a mnohých dalších.

Za dobu čtyřiceti let večerníčku bylo vytvořeno cca 300 seriálů, od roku 1991 do roku 2005 (březen) bylo odvysíláno 120 premiér. Nejpoužívanější technologií

realizace večerníčku je kreslená animace, následuje plošková a loutková.

Večerníček je nejžádanějším programem ČT při prodeji, kromě všech evropských zemí se dostal i do vzdálených zemí jako je Austrálie, Malajsie, Spojené arabské emiráty, Turecko, Japonsko, Čína, Korea, Indonésie, Keňa, Zimbabwe, Island a další. Večerníčku je 50 let

Večerníček je přibližně desetiminutový večerní televizní pořad s pohádkovým nebo jiným příběhem určeným pro děti, vysílaný každý večer původně Československou a dnes Českou televizí v předpokládaný čas jejich uléhání do postele.

Symbolem pořadu je kreslený chlapec Večerníček v papírové čepici ve znělce, která pohádkové epizodě předchází; autorem postavičky je malíř Radek Pilař.

Od 2. ledna 1965 byl večerníček ucelenou formou s pravidelným nedělním vysíláním. Výtvarník Milan Nápravník je zakládajícím tvůrcem a prvním dramaturgem Večerníčku. Animovaná znělka Večerníčku je nejstarší televizní znělka v České republice. Ve svém konceptu "kluka - večerníčka" v krátkém animovaném představení, před uvedením pohádky, již od léta roku 1965.

Tvůrcem hudby byl Ladislav Simon. Pozdrav "Dobrý večer" a "Dobrou noc" namluvil tehdy šestiletý Michal Citavý (* 1959). První barevné vysílání začalo v roce 1973, od téhož roku je pořad vysílán každý den. K nejznámějším Večerníčkům patří O krtkovi, O loupežníku Rumcajsovi, Pohádky z mechu a kapradí, O makové panence, Krkonošské pohádky, Říkání o víle Amálce, Maxipes Fík, Pat a Mat, Bob a Bobek, Mach a Šebestová. Ze zahraničních večerníčků to byly třeba Pes Filipes, Tip a Tap, Rodina Nessových, Jen počkej zajíci nebo příběhy Bolka a Lolka.

Česká televize vyrábí každým rokem několik nových příběhů. Od 1. ledna 2012 se vysílání pořadů přestěhovalo rozhodnutím nového vedení České televize

vysílat, nebo kdy se stal barevným. Na začátku druhé hodiny nám paní učitelka pustila pohádku z Večerníčka a potom jsme se rozdělili do skupin. Dále jsme si rozdali čtvrtky a začali jsme vytvářet plakát. Průběhu jsme sledovali pohádky a plnili různé úkoly. Například jsem musel vyplnit křížovku, složit čepičku z novin a další. Na plakátu byly nalepeny dvojice pohádkových postav, křížovka a náš vyrobený Večerníček. Na konec jsme zhodnotili den.

Nejvíce se mi líbilo vytváření plakátu. Něco nového jsme se naučila a moc mě to bavilo. *Natálie Kesnerová, 5.C*

První hodinu jsme se seznamovali s ostatními kamarády a pouštěli jsme si znělky večerníčků a pohádky. Potom jsme se rozdělili do 4 skupin a hledali jsme večerníčkové dvojice a vybarvovali. Třetí hodinu jsme vyráběli čepice a luštili křížovku. Poslední hodinu jsme vše zakončili. *Radník Matěj 3.A*

Můj projekt se jmenoval **Večerníček**. Byl o pohádkách jako Broučci nebo Víla Amálka. Ve skupinách jsme vyráběli plakáty s nadpisem Večerníček, na nich byly dvojice z pohádek, lepili jsme Večerníčka, který měl čepici, kterou jsem se naučil skládat. Dozvěděl jsem se, že poprvé se Večerníček vysílal už v roce 1963 a barevný byl od roku 1973. *Vojtěch Liška V.A*

z prvního programu na ČT 2. Od vzniku ČT:D 31. srpna 2013 je vysílán souběžně i tam.

Ve středu 18.2. se konal projektový den. Já jsem si vybrala dílnu **Večerníček I.** u paní učitelky Tomsové. Měli jsme si přinést noviny, pohádkovou knihu z Večerníčků a penál.

První hodinu jsme se seznámili a řekli jsme si informace o Večerníčku: např. kdy se začal

Ve středu byl projektový den. Byla jsem ve třídě u paní učitelky Konvalinkové s názvem **Pohádková škola**. Rozdělili jsme se na skupiny, každá měla své jméno: Rumcajsové, Draci... Líbilo se mi, jak jsme vyráběli obrázek Škola kouzel. Dále jsme spojovali rýmy a

luštili pohádkovou křížovku. Také jsme vymýšleli kouzelnická zaklínadla. *Lucie Truhlářová 2.C*

Byla jsem na Pohádkové škole u paní učitelky Konvalinkové. Chodili jsme se zavázanýma očima a ostatní děti nás navigovaly, protože jsme hledali zlatou ryбку. Moc se mi to líbilo. *Veronika Stará 2. C*

Měli jsme různé činnosti. Hledali jsme zlatou ryбку. Počítali jsme pohádkové příklady.

Hledali jsme rýmy. Luštili jsme křížovky. Nejvíc se mi líbilo, když jsme vyráběli pohádkovou 3D školu. *Zuzana Trusková 2.B*

Pohádková škola ve třídě 3.B

Nejdřív jsme se představili a řekli jsme si, co koho baví a také jsme hráli škatulata batulata. Potom jsme se rozdělili do skupin. Ve skupinách jsme kreslili svoji pohádkovou školu. Moje skupina měla modrou školu na duze. Vymýšleli jsme

svojí vlastní básničku a čtvrtáci měli vymyslet příběh na daná slova. Počítali jsme pohádkové příklady. Měli jsme pohádkovou prvouku. Já jsem měla spojit názvy kytiček a jejich příjmení. Pak jsme počítali body. Moje skupina byla 3. Dostali jsme medaili na tričko a sladkou odměnu. Nejvíc se mi líbily pohádkové příklady. *Pavλίna Forštová 3.B*

Můj projekt byl zaměřen na školu – **Kouzelná škola**. Kouzelnou školu jsme kreslili, hledali víčka, kreslili písmena, počítali a psali příběh, který se mi nejvíce líbil, potom malba kouzelné školy. Dozvěděla jsem se, jak se jmenují různé rostliny a co dělají pohádkové bytosti. *Viktorie*

Michlová V.A

Příroda kolem nás – p.uč.Motáková

Dne 18.2. byl projektový den. Byla jsem ve 3.C u paní učitelky Motákové. Bavilo mě všechno, ale nejvíce se mi líbilo, když jsme si vyrobili barevnou kapku rosy. Byli jsme rozděleni do pěti skupin zelené, zelenožluté, žluté, červené, červenožluté. Také si mi líbila hra, kdy jsme se zavázanýma očima museli přejít přes překážky s pomocí kamaráda. Projektový den se mi moc líbil.

Tereza Trusková

Nejdříve jsme si udělali samolepky se jménem. Byla jsem ve skupině s Davidem, Michalem a se Sandrou. Sedli jsme si do kroužku a povídali si o tom, co asi budeme dělat. Potom jsme si pustili hudbu a vzpomínali jsme, jak jsme byli v lese a co jsme tam slyšeli a co jsme tam cítili. Pak jsme dostali papír a dělali jsme úkol, který nám dala paní učitelka. *Vobořilová Zuzana*

Potůček (Trusková, Pavlasová, Lubinová, Brunclík)

Jana šla do lesa na houby. Najednou uviděla křišťálově modrý potůček. Šla podle potůčku a našla hrnec zlata. Zeptala se sama sebe: „Proč je tady?“ Najednou uslyšela hlasitý křik: „Pomóc!“ Nevšimla si toho a dál si nabírala zlato. Od té doby ji nikdo neviděl. Říká se, že jí přepadl vlk. Za to, že ji zajímalo zlato více, než pomoc někomu v nouzi.

Ztracená babička (Bukačová, Nováčková, Chyba, Procházková)

Dnes jsem šel s maminkou a babičkou do lesa. Sbírali jsme houby. Najednou jsme nikde babičku neviděli. Kde je? Vykřikl jsem. Šel jsem se podívat ještě jednou. Najednou jsem babičku uviděl na pařezu, jak si tam prohlížela krásný hřib. Byl jsem rád, protože jsem babičku našel a poznal jsem přírodu v lese.

Zajímavosti ze života zvířat

Na začátku jsme se seznámili. Pak nás paní učitelka Šmahelová rozdělila do skupin. Já byla skupina číslo 1. Byla jsem s Alešem, Kájou a Kačkou. Dělali jsme test. Skupinový projekt jsme měli pětosa dvouprstého. Mohli jsme použít počítač. Moc se mi to líbilo. *Dařílková Jana*

My jsme byli u paní učitelky Šmahelové. Na začátku jsme kreslili, čím by jsme byli ,kdybychom mohli být zvířata. U ní se nám moc líbilo. Udělali jsme si jmenovky, abychom se poznali. Potom jsme vybrali ve skupině kapitána. A říkali jsme, co se nám daří a máme rádi. Potom nám paní učitelka dala tři listy s úkoly a zajímavostmi o zvířatech. Vyplnili jsme to a dostaly jsme velkou čtvrtku.

Psali jsme o Africkém slonovi a odpovídali jsme na různé otázky o slonovi. Ještě jsme k tomu přikreslili obrázky, co se mu vejde do břicha, podle toho jak je velký. Projektový den se nám moc líbil. Napsali **SÁRA ŠLÉGROVÁ** a **OLIVER ŠMAHEL**

Co nevíme o zvířatech

Na začátku nás paní učitelka rozdělila do 4 skupin. Pak jsme malovali zvíře, do kterého jsme se chtěli převtělit. Potom jsme dělali pracovní listy. Také jsme se dozvídali různé věci o zvířatech. Paní učitelka nám dávala hádanky. *Havránek Tomáš*

Můj projekt byl zaměřen na zvířata a jmenoval se: **Co ještě nevíte o zvířatech**. Malovali jsme zvířata, vyplňovali jsme pracovní listy a říkali si hádanky. To se mi nejvíce líbilo a také jsme měli výbornou skupinu. Dozvěděla jsem se, že pštrosi mají v žaludku kameny, které polykají, aby lépe trávili. Moc se těším na další projekt. *Denisa Hiclová V.A*

Můj projekt byl zaměřen na zvířata a jmenoval se **Zvířata kolem nás**. Kreslili jsme zvířata, kterými chceme být. Vyplňovali jsme pracovní listy a hledali zajímavosti o zvířatech, to se mi nejvíce líbilo. Dozvěděla jsem se, že zajíc dokáže běžet až 70 km za hodinu, a že nejmenší kůň na světě měří jen 35 centimetrů. Projekt se mi líbil, protože byl zajímavý.
Tereza Hlocká V.A

Čarodějův příběh - Horová

Ve středu 18. 2. se sešli žáci 1. a 2. ročníku u čaroděje Vševěda. Pomohli mu sestavit příběh, kde se dověděli, kde bydlí. Od pavoučka Kloboučka našli zašifrovanou zprávu. A stejně pevnou, dlouhou, krásnou, tenkou a pružnou pavučinu si usoukali i školáci. Z poschovávaných čísel si vytvořili příklady a porovnávali jejich součet. Čaroděj Kvítko vyslal na louku motýly, aby dětem pomohli najít kouzelné býlí. Nejvíce se malým učňům líbila poschovávaná čísla a písnička Pět minut v Africe. I tam jsme se stihli podívat. Do básničky jsme si dopsali rýmy a kamarádům jsme přinesli ukázat knížky o kouzelnících, které si jistě rádi přečteme.

Čáry máry....

(z projektu Čarodějův příběh)

Čáry máry hopsa hej
Kouzlit s námi pospíchej.
V městě zvaném Fantazíra
žil čaroděj Vševěda.
Prvnáci i druháci jsou zvědaví školáci.
Naše malé kouzelnice
tahaj čísla z rukavice.
A co hoši dělají?
Šifry hbitě skládají.
Za pět minut do Afriky doletíme ve středu,
Čáry máry ententýky, i já kouzlit dovedu.

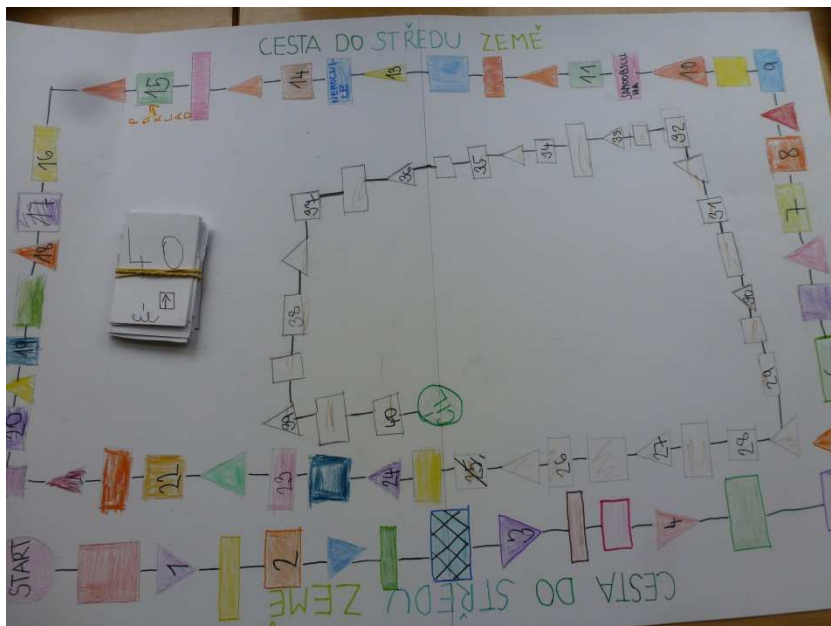

Board game (stolní hry)

Vybrala jsem si projekt **Stolní hry**. Nejdříve jsme se seznámili a hráli hru ve dvojicích a potom jsme se rozdělili do skupin po třech. Společně jsme se dohodli, že vytvoříme anglické pexeso (animals). Při tvorbě jsme se velmi bavili. Dozvěděli jsme se spoustu nových anglických slovíček a poznala jsem nové kamarády. Vše se mi moc líbilo. *Kateřina Kašíková V.A*

V této skupině jsme se nejprve seznámili a povídali o různých stolních hrách, které děti znají. Uvedli jsme si příklady pravidel, způsob hry a možností výtvarného zpracování. Pak jednotlivé skupiny svou vymyšlenou hru ztvárnily a na závěr si ji mohly děti zahrát. Jako zpětná vazba se potvrdilo, že je možné pravidla upravit, hru vylepšit nebo přidat úkoly.

Využili jsme nejen ČJ, Ma, VV, Čas, ale hlavně AJ. (při vlastní hře). Byl to prima den ☺
 Hana Pospíšilová

Rostliny a živočichové v zimě

připravili: Šimon Kruček, Jana Černá, Albert Hlavějí, Jakub Kol IV.B

1
živočich
MMMM

1 Jaké zvířata mají stálou teplotu těla?

- a) plazi a hmyz
- b) savci a ptáci
- c) jen ptáci

rost-
liny

2 Jak se říká bylinám, které nepřešívají semena?

- a) trvalky
- b) dvoulleté
- c) jednolleté

3 Savci, kteří si med vedou v zimě opatřují potravu

- a) sahávají se do země
- b) spí s tím spánkem
- c) jedí sníh

4 Odlétají hmyzožraví ptáci?

- a) ano
- b) ne

5

Můžeme v zimě najít stopy zvířat?

- a) ano
- b) ne

6

Uchazují stáři zelené dřeviny listy?

- a) ano
- b) ne

prototyp
odměna

Jaro

Natálie Vorlíčková 3.B

Slunce zase svítí,
na louce roste kvítí.
Rodí se nám mláďata,
stromy mají poupata.
Ptáci už k nám přilétají
z teplých krajin, z teplých zemí.
Slunce venku hřeje,
zas se hodně směje.
Jaro, to nás pobavilo,
barevností ozdobilo.

Beseda s paní Jitkou Novákovou, autorkou knihy *Dobré ráno, Evelíno*

Paní Jitka Nováková darovala svou knížku *Dobré ráno, Evelíno* všem našim prvňáčkům 1.září k jejich vstupu do školy. Dnes už tyto děti umí číst a krásné básničky paní Novákové

si přečetly a některé se dokonce naučily zpaměti. V knížce se jim líbily i obrázky, které na každou stránku nakreslily dcery paní Novákové – Jana a Tereza.

Paní Nováková přišla dnes, 10.března mezi děti, aby jim vyprávěla, jak tato nádherná knížka vznikla. Co všechno musela zařídit a kteří lidé se na výrobě knížky podíleli dřív, než byla hotová a děti si ji mohly přečíst. A byla to věru dlouhá cesta. Ale stála za to.

Na závěr besedy paní spisovatelka dětem napsala do knihy věnování a každý si odnesl malý dárek pro štěstí.

Moje nejoblíbenější roční období

Moje nejoblíbenější roční období je zima. V zimě slavíme Vánoce, které jsou podle mne nejlepší svátky. Na Vánoce se většinou připravujeme celý prosinec. S maminkou pečeme cukroví a zdobíme celý dům. Ráda nakupuji dárky pro své nejbližší. Na Vánoce se sejde celá naše rodina.

V zimě ráda lyžuji, s rodiči často jezdím na hory. Nejraději jezdím lyžovat do Rakouska a do Itálie. Na zimu se moc těším, a na tu letošní obzvlášť, protože se mi narodí sestřička Sofinka.
Agáta Nováčková 5.B

Jak vyrobit ptačí budku

Materiál: hřebíky, dřevo, laťky, střešní lepenka, drátek, lepidlo

Nářadí: kladivo, pila, metr, tužka, kleště

Postup práce: Nejdříve si rozvrhneme ptačí budku, jak by měla vypadat. Naměříme jednotlivé části, které potom pilkou nařežeme. Pospojujeme do tvaru čtverce a poté uděláme střechu tvaru trojúhelníku, nebo může být i kolmá. Střechu polepíme lepenkou. Dovnitř budky připevníme drátek, na který zavěsíme lojovou kouli, nebo nasypeme do budky zrní. Budku musíme zavěsit tak, aby ptáčci byli v bezpečí. *Denisa Volná 5.B*

Výstava v muzeu

Dne 12.3 jsme byli s paní učitelkou Ryšánkovou v muzeu na exkurzi, která se jmenovala Vladimír Jan Hnízdo. Když jsme přišli, tak jsme zaplatili a průvodkyně nás dovedla ke krásným obrázkům. Obrázky měly naznačovat pocit autora. První úkol byl, že jsme si je měli prohlédnout a pak jsme si měli nějaký vybrat a napsat, co z něho cítíme, jak se jmenuje a jak by jsme ho pojmenovali my. Pak jsme šli nahoru, kde jsme si vybrali pocit a pak jsme ho různými barvami naznačovali kreslením. *Jan Kmoch a Lukáš Lahoda 5.B*

Gymnastická přehlídka

Ve středu byla gymnastická přehlídka. My jsme tam byly ne jako diváči, ale jako závodnice. Soutěžily jsme v kategorii 4. – 5. třídy. Před přehlídkou jsme se rozvíčovaly, popřípadě zkoušely své sestavy. Jakmile jsme viděly druháky a třetíáky, byly jsme rády, že nejsme ve stejné kategorii, protože byli o hodně lepší. Převládala u nás tréma. Nastal čas přehlídky a nejdříve jsme soutěžili ve skoku přes kozu a poté následovala akrobacie. Nakonec se hodnotila sestava na lavičkách. Mezi různými částmi přehlídky jsme se bály. Nakonec jsme byly spokojeny s našimi výsledky. *Agáta Nováčková a Tereza Trusková 5.B*

Za naši třídu cvičila Agáta a Terka. Bylo tam hodně dětí. Nejprve přeskakovaly kozu, pak cvičily na žíněnkách a lavičkách. Všichni se velmi snažili. Z pátých tříd vyhrála již po několikáté Klárka Benešová, na druhém místě byla Kačka Kašíková a bronz získala Agáta Nováčková.

Přehlídka se nám moc všem líbila a těšíme se na další. *Katka Stloukalová, Denisa Volná 5.B*

Předškolákům se u nás ve škole líbilo. K zápisu jich přišlo 84. Přicházejí stále - na hodiny Dobrého startu.

Víčka sbíraly hlavně děti z 1. stupně.

Z dílen projektového dne Napříč školou – Co už umíme.

Gymnastická přehlídka.

